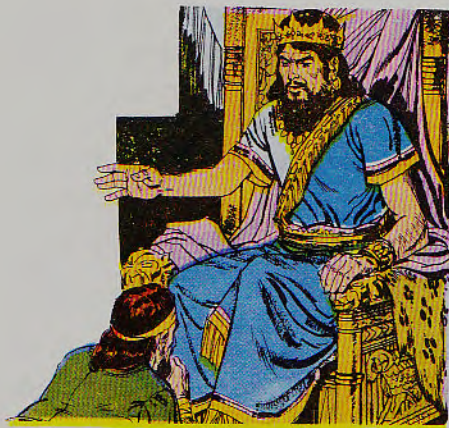

፲፫

ክፉው አገልጋይ ።

አንድ ቀን ክሊየሱስ ደቀ መዛሙርት ጴጥሮስ የሚባለው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ ፡— ጌታ ሆይ ፡ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት ? እስከ ሰባት ጊዜን ? ብሎ ጠየቀው ። ጴጥሮስ ፡— ሰባት ጊዜን ? ብሎ የጠየቀበት ምክንያት ፡ ሰባት በእርሱ ዘንድ ብዙ በመሆኑ ነው ። ደግሞም በዚያን ዘመን ሰባት መሉኑትንና ፍጹምነትን የሚያመለክት ተጥር ተደርጎ ይታይ ስለ ነበረ ነው ። ኢየሱስ ግን ፡— እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት አንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም ብሎት የሚከተለውን ምሳሌ ተናገረ ።

መንግሥተ ሰማያት አገልጋዮቹን ሊቄጣጠር የወደደን ንጉሥ ትመስላለች ። እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው ወደ እርሱ እመጡ ። (ኢየሱስ በዚህ ምድር በተመላለሰበት ዘመን ፡ አንድ መክሊት እንደ አንድ ሺህ ብር የሚያገለግል ነበር ።) እልፍ መክሊትን ሊከፍል አልቻለም ። ስለዚህ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው ሁሉ እንዲከፈል ጌታው አዘዘ ። ስለዚህ አገልጋዩ ወድቆ ሰገደለትና ፡— ጌታ ሆይ ፡ ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ እለው ። የዚያም አገልጋይ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው ። ዕዳውንም ተወለት ። ነገር ግን ያ አገልጋይ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከአገልጋዮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን እገኘ ። (አንድ ዲናር አንድ ብር ያህል ነው ።) ያዘው አንቆም ፡— መቶ ዲናር ዕዳህን ክፈለኝ አለው ። ስለዚህ ባልንጀራው አገልጋይ ወድቆ ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው ። እርሱ ግን እምቢ እለው ። ወስዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወገኒ አኖረው ።

ባልንጀሮቹ የሆኑ አገልጋዮችም ያደረገውን እይተው አጅግ አዘኑ ፡ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው እንዲህ ብለው ገለጡ ፡— አንተ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበትን አገልጋዩን ባልንጀራችንን ለቀቅህ ። ነገር

ግን እርሱ ከፋ ሰው ነው ። ለእንደ መቶ ዲናር ብቻ ባለ ዕዳው የሆነውን የባልንጀራውን ዕዳ መተው እምቢ እለ ። ባልንጀራውን መማር እምቢ እለ ። እነቀውና ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወጎኒ አኖረው ።

ከዚያ ወዲያ ጌታው ከፋውን አገልጋይ ጠርቶ አለው ፡— እንተ ክፋ አገልጋይ ፡ ማረኝ ብለህ ስለ ለመንኸኝ ለቀቅሁህ ያንም ታላቅ ዕዳ ተውሁት። እንተ ግን ክፋ አገልጋይ ነህ ። እኔ እንደ ማርሁህ ፡ ባልንጀራህ የሆነውን ያን አገልጋይ ልትምረው ለእንተስ እይገባህምን? እርሱን መማር እምቢ እልህና በወጎኒ አኖርኸው ።

ጌታውም ተቈጣና ወታደሮቹን ፡— መማር እምቢ ስላለ ፡ ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ፡ በወጎኒ እነሩት እለ ። ስለዚህ ወታደሮቹ እንቀው በወጎኒ አኖሩት ።

ኢየሱስም ፡— ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ ፡ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል እለ ።

(ማቴ. ፲፰ ፡ ፳፫—፴፭ ተመልከት ።)

ባለ ጠጋው ሰውና አልዓዛር ።

ከቀጭን የተልባ እግር የተሠራ ቀይ ልብስ የሚለብስ እንደ ባለ ጠጋ ሰው ነበረ ። (ከቀጭን የተልባ እግር የተሠራ ቀይ ልብስ የዚያን ዘመን ነገ ሥታት የሚለብሱት ልብስ ነው ።) በጣም ባለ ጠጋ ሰው ስለ ነበረ ፣ እንደ ንጉሥ ለብሶ በየዕለቱ በምችት ይኖር ይበላም ይጠጣም ነበር ።

አልዓዛር የሚባል እንደ ድሀ ሰውም በደጁ ይተኛ ነበር ። ይህ ሰው ከዚህ ባለ ጠጋ ማዕድ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር ። እካሉም በሙሉ በቅስል ተሣቀየ ። ሁልጊዜም በባለ ጠጋው ደጅ ይተኛ ነበር ። ቅስሉ እየባሰ ሲሄድም ፣ ከባለ ጠጋው ደጅ ለነበሩት ውሾች ተተወ እንጂ ማንም አልረዳውም ። እነዚህም ውሾች ጨካኞችና መጥፎዎች ነበሩ ። ቀርበው ቅስሉን ሲልሱት ፣ ሊያባርራቸው አልቻለም ። በድካምና በሥቃይ ተይዞ ስለ ነበር ፣ አላባረራቸውም ።

በመጨረሻም በረሃብና በቅስል ተሣቅይቶ ሞተ ። መላእክትም አብርሃም ወዳለበት ወስዱት ። ባለ ጠጋውም ሞተ ። ከቀጭን የተልባ እግር የተሠራውንም ቀይ ልብስ ለብሶ ተቀበረ ። ነገር ግን ነፍሱ ወደ ሲኦል ሄዳ ተሣቀየች ። እሻቅቦም አልዓዛርን ከአብርሃም ጋር በሩቅ አየው ። በኋላም እየጮኸ ፡— አብርሃም አባት ሆይ ፣ ማረኝ ። በዚህ ነበልባል እሣቀያለሁና የጣቴን ጫፍ በውኃ ነክሮ መላሴን እንዲያበርድልኝ አልዓዛርን ስደድልኝ እለ ።

አብርሃም ግን እንዲህ ብሎ መለሰለት ፡—

ልጄ ሆይ ፣ አንተ በሕይወትህ ባለህ መልካም እንደ ተቀበልህ እስብ ፤ አልዓዛርም እንዲሁ ክፉ ። ውሾች በመላሳቸው ቅስሉን ይልሱት ነበር ። አንተ አልመገብኸውም ወይም አላስብህለትም ። አሁን እርሱ በዚህ ይጸናል ። አንተም በሲኦል ተሣቀያለህ ። ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፋ የሚፈልጉ እንዳይችሉ ፣ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ ፣ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎአል ።

በሲኦል ሥቃይ ያለው ባለ ጠጋ ሰውም እንዲህ እለ ፡— እንኪያስ ፣ አብርሃም አባት ሆይ ፣ አልዓዛርን ወደ አባቴ ቤት እንድትስደው እለምንሃለሁ ። እምስት ወንድሞች አሉኝ ። አልዓዛርም ንስሐ ግቡ ብሎ እንዲመከራቸው ሰደደው ። እግዚአብሔርን እንዲታዘዙ ይምከራቸው ። ድሆችን እንዲረዱ ይምከራቸው ። ወደ ሲኦል ገብተው እንዳይሣቀዩ ሕይወታቸውንም እንዲለውጡ ያስጠንቅቃቸው ።

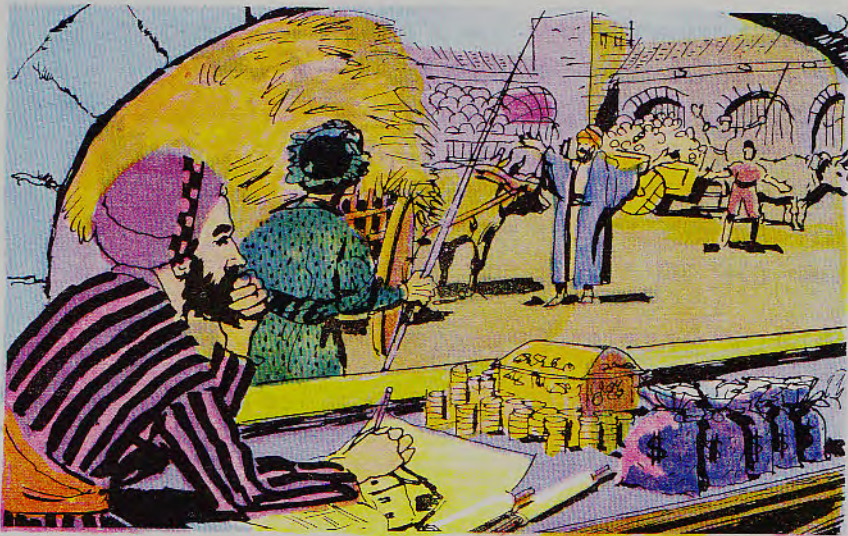
እብርሃም ግን ፡—እነርሱ ሙሴና ነቢያት አሉአቸው ። ሙሴን ይስሙት።
ነቢያትንም ይስሙአቸው አለው ።

በሲኦል ያለው ሰውም ፡— አይደለም ፤ አብርሃም እባት ሆይ ፤ ነገር ግን
ከሙታን እንዲባሉ ቢሄድላቸው ፤ ንስሐ ይገባሉ አለ ።

አብርሃምም ፡— ሙሴን ይስሙት ። ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ
ከሆነ ፤ ከሙታንም አንኳ አንድ ቢነሣ አያምኑም አለው ።

(ሉቃ. ፲፮ ፡ ፲፱—፴፩ ተመልከት ።)

ሰነፋ ባለ ጠጋ ሰው ።

አንድ ቀን አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ መጣና፡— መምህር ሆይ፡ አባታችን የተወልዘንን ርስት ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው። ወንድሜ ከእኔ ጋር ምንም አልካፈልም ብሎአልና አለው።

ኢየሱስም፡— ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ እንድሆን ማን ሾመኝ? አለው። ከዚያም ሕዝቡን፡— የሌሎችን ንብረት እንዳትመኙ አስጠነቅቃችኋለሁ። መመኘትና መሰሰት ኃጢአት ነው። የሰው ሕይወት በገንዘብ ብዛት አይደለምና የሌሎችን ንብረት ከቶ አትመኙ አላቸው።

በኋላም ይህን የሚከተለውን ምሳሌ እንዲህ ብሎ ተናገረ፡—

የአንድ ባለ ጠጋ ሰው እርሻ እጅግ ፍሬያማ ሆነችለት። እርሱም፡— ፍሬዬን የማከማችበት ስፍራ አጥቻለሁና ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ። እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጐተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ፤ በዚያም ፍሬዬንና በረከቴን ሁሉ አከማቻለሁ አለ።

ከዚህም በኋላ ነፍሱን፡— አንቺ ነፍሴ፤ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፤ ፅረሬ፤ ብዬ፤ ጠጪ፤ ደስ ይበልሽ አላት።

እግዚአብሔር ግን፡— አንቶ ሰነፍ፤ በዚች ሌሊት ነፍስህን ከአንተ ሊወስዱአት ይፈልጓታል። ነፍስህ ሊፈረድባት በእግዚአብሔር ፊት ትቀርባለች። ይህስ የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል? ሰነፍ ነበርህ አለው።

ከዚያም በኋላ ኢየሱስ፡— ሰራሱ ገንዘብ የሚያከማች ፡ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ ሰው ልክ እንደዚያ ሰነፍ ነው አለ ።

ሰው ያለው ሁሉ ከእግዚአብሔር የተቀበለው ነው ። ንብረታችንም ሁሉ እግዚአብሔር የሰጠን ስጦታ ነው ። ስለዚህ ንብረታችንን ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብርና ለሰው ችግር ማቃለያ አንጂ ለራሳችን ብቻ ልንጠቀም በት እይገባም ። እግዚአብሔር የሰጠንን ሁሉ እንድናስረክብ ፣ በማንኛውም ጊዜ ይጠይቀን ይሆናል ። ስለዚህ ንብረታችንን ከእግዚአብሔርና ከሰዎች ጋር እንካፈል ። የባልንጀራችንን ንብረት አንመኝ ። በዚህ ምሳሌ እንደ ተነገረን ሰነፍ ባለ ጠጋ እንሁን ። ማንም ሰው በንብረቱ ድሆችን ካልረዳ ፣ እንደ ዚያ ሰው ሰነፍ ነው ። ማንም ሰው የጎረቤቱን ንብረት ቢመኝ ፣ ሰነፍ ነው ።

ከአሠርቱ ትእዛዛትም የመጨረሻው አትመኝ ይሰናል ።

(ሉቃ. ፲፪ ፡ ፲፫—፳፩ ተመልከት ።)

ἸἸ

መልካሙ ባልንጀራ ።

አንድ ቀን አንድ ሕግ አዋቂ ኢየሱስን ሊፈትነው ፈለገና፡— መምህር ሆይ፡ የዘላለምን ሕይወት እንድወርስ ምን ሳድርግ? አለው።

ኢየሱስም ሕግ አዋቂውን፡— በሕግ የተጻፈው ምንድር ነው? የምታነበውስ ምንድር ነው? አለው።

ሕግ አዋቂውም መልሶ፡— ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውደድ፡ ባልንጀራህንም አንደ ራስህ ውደድ አለው።

ኢየሱስም፡— እውነት መለስህ፤ የተጻፈውን አድርግ በሕይወትም ትኖ ራሳህ አለው።

ነገር ግን ሕግ አዋቂው የተጻፈውን አንደ ታዘዘ ለሰዎች ለማሳየት ፈለገ። ራሱን ሊያጽድቅ ወደደ። ስለዚህም ኢየሱስን፡— ባልንጀራዬስ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። ኢየሱስም ይህን ምሳሌ አንዲህ ብሎ ነገረው፡— አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ አያሪኮ ወረደ፤ በወንበዴዎችም እጅ ወደቀ። እነርሱም ገፈፉት ደበደቡትም በሕይወትና በሞት መካከል ትተውት ሄዱ።

ድንገትም አንድ ካህን በዚያ መንገድ ከኢየሩሳሌም ወደ አያሪኮ ሲወርድ፡ የቂሰለውን ሰው አይቶት ገለል ብሎ አለፈ። አንዲሁም ደግሞ አንድ ሌዋዊ በዚያ መንገድ ከኢየሩሳሌም ወደ አያሪኮ ወረደ። ወደዚያ ስፍራ ደረሰና የቂሰለውን ሰው አይቶት ገለል ብሎ አለፈ። በድንገትም አንድ ሳምራዊ (ሳምራውያን ከአይሁድ ወገን አልነበሩም።) ከኢየሩሳሌም ወደ አያሪኮ ሲወርድ፡ ወደ እርሱ ደረሰ። የቂሰለውን ሰው አይቶም አዘነለት። በዚህ ጊዜ ወንበዴዎቹ በድንገት ሊመለሱ ይችሉ ነበር። ነገር ግን ሳምራዊው ለቂሰለው ሰው አዝኖለት ስለ ነበር፡ ወንበዴዎቹን አልፈራም። ቀርቦም ዘይትና

ወሰደው ጠበቀውም ። በማግሥቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና፡-

የወይን ጠጅ አውጥቶ በቀሰሎቹ ላይ አፈሰሰ ። ታላቅ ርኅራኄ ስለ ነበረው ፣ ቀሰሎቹን በማጠብ ያለውን የወይን ጠጅ ሁሉ ጨረሰ ። የወይኑም ጠጅ ቀሰሉን ንጹሕ አድርጎ አጠበው ። ዘይቱም ከቀሰሎቹ ሥቃይ አሻለው ። ከዚያም በኋላ ቀሰሎቹን አስሮ በራሱ አህያ ላይ አስቀምጦ ወደ እንግዶች ማደርያ

ወስደው ጠበቀውም ። በማግሥቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና፡-

ጠብቀው ፡ ከዚህም በላይ የምትከሰረውን ሁሉ እኔ ስመለስ እከፍልሃ ለሁ አለው ። ከዚህ በኋላም ሳምራዊው ከእንግዶቹ ማደርያ ወጥቶ ጉዞውን ቀጠለ ።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ሕግ አዋቂውን ፡— እንግዲህ ከእነዚህ ክዎስቱ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል ? ብሎ ጠየቀው ።

ሕግ አዋቂውም ፡— ምሕረት ያደረገለት ሰው ነው ባልንጀራ የሆነው አለ ።

ኢየሱስም ፡— ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው ።

(ሉቃ. Ⅺ ፡ ፳፭—፴፮ ተመልከት ።)

የግብዣው ምሳሌ ።

በአንድ ሰንበት አንድ አለቃ ኢየሱስን ምሳ ጋበዘው ። ኢየሱስ በአለቃው ቤት ተቀምጦ ሳለ ፡ ሌሎች የተጋበዙት እንግዶች ሲገቡ ያይ ነበር ። እነዚያ የተጋበዙት የከበሬታ ከፍራ እንደ መረጡ ተመልክቶ ይህን ምሳሌ ተናገረ ፡—

ማንም ለሰርግ ቢጠራህ ፡ በከበሬታ ስፍራ አትቀመጥ ፤ ምናልባት ከአንተ ይልቅ የከበረ እንግዳ ተጋብህ ይሆናልና ። ከአንተ ይልቅ የከበረ እንግዳ ሲመጣ ፡ አንተንም እርሱንም የጋበዘ መጥቶ ፡— ስፍራህን ለዚህ ሰው ስጥና በዝቅተኛ ስፍራ ተቀመጥ ይልሃል ። በዚያም ጊዜ በዝቅተኛው ስፍራ ስትቀመጥ ፡ ታፍራለህ ። አንተ ግን በተጋበዘህ ጊዜ ፡ ራስህን ዝቅ አድርገህ ሂድና በዝቅተኛው ስፍራ ተቀመጥ ። የጠራህም ሲመጣ ፡— ወዳጄ ሆይ ፡ በዝቅተኛው ስፍራ ለምን ትቀመጣለህ ? እባክህ ወደ ክብር ስፍራ ውጣ ይልሃል ። በዚያን ጊዜ በሌሎቹ እንግዶችና በጠራህ ትከበራለህ ። ራሱን የሚያከብር ሁሉ ይዋረዳልና ፡ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ይከብራል ።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አለቃውን አንዲህ ፡ አለው ፡— የምሳ ወይም የእራት ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ፡ ወዳጆችህን ወይም ወንድሞችህን ወይም ዘመዶችህንም ባለ ጠጎች ጎረቤቶችህንም አትጥራ ። ብትጠራቸው ፡ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት ይጠሩሃል ብድራትም ይመልሱልሃል ። ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ፡ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሰችንም ዕውሮችንም ጥራ ። ብፁዕ ትሆናለህ ። ምክንያቱም ፡ የሚመልሱት ብድራት የላቸውም ። ጌታ ራሱም በጸድቃን ትንሣኤ ይመልስልሃል ።

ከተቀመጡትም አንዱ ይህን ሰምቶ ፡— በእግዚአብሔር መንግሥት እንጀራ የሚበላ ብፁዕ ነው አለው ።

ኢየሱስ ግን አንዲህ አለው ፡— አንድ ሰው ታላቅ እራት አድርጎ ብዙ ዎችን ጠራ ። በእራትም ሰዓት የተጋበዙትን ፡— አሁን ተዘጋጅቶአልና ኑ እንዲላቸው አገልጋዩን ላከ ።

ነገር ግን ሁላቸውም በአንድነት ያመካኙ ጀመር ። የፊተኛው ፡— መሬት ገዝቼአለሁ ወጥቼም ላየው በግድ ያስፈልገኛል ፤ ይቅር አንድትለኝ እለምን ሃለሁ አለው ።

ሌላውም ፡— አምስት ጥምድ በሬዎች ገዝቼአለሁ ልፈትናቸውም

አሄዳለሁ፤ ይቅር አንድትላኝ አለምንሃለሁ አለው። ሌላውም፡— ሚስት አግብቼአለሁ ስለዚህም ልመጣ አልችልም አለው።

አገልጋዩ ተመልሶ ጌታውን አንዲህ አለው፡— የታደሙ አንግዶች ሁሉ ይቅርታ አንድታደርግላቸው ለምነውሃል። አንዱ መሬት ገዝቶአልና ሊያየው ግድ አስፈለገው። ሌላውም በሬዎች ገዝቶአልና በሬዎቹን ሊፈትናቸው ሄዶአል። ሌላው ደግሞ ሚስት አግብቶአልና ሊመጣ አልቻለም።

በዚያን ጊዜ ጌታው ተቂጥቶ አገልጋዩን አንዲህ አለው፡— መሬት፣ በሬዎች፣ ሚስት፣ አነዚህ ሁሉ በቂ ምክንያቶች አይደሉም። ወደ ከተማ ጎዳና ውጣ። ድሆችንና ጉንድሾችን አንካሶችንና ዕውሮችንም ወደዚህ አግባ።

አገልጋዩም ይህን ሁሉ አድርጎ ተመለሰና፡— ጌታ ሆይ፤ አንዳዘዝኸኝ ተደርጎአል። ነገር ግን ገና ስፍራ አለ አለው። ጌታውም አገልጋዩን፡— ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ውጣና ይገቡ ዘንድ ግድ በላቸው። እላችኋለሁና፤ ከታደሙት ከአነዚያ ሰዎች አንድ ሰንኳ እራቴን አይቀምስም አለው።

ስለዚህ አገልጋዩቹ ቤቱን በድሆች በጉንድሾች በአንካሶችና በዕውሮች ሞሉት። እነርሱ በጣም ተደስተው ነበር። የቤቱም ጌታ ደግሞ በጣም ተደስቶ ነበር።

(ሉቃ. ፲፩፡ ፯—፳፬ ተመልከት።)

፲፰

ዳግመኛ መወለድ ።

ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ የአይሁድ እስቃ ነበር ። ይህም ሰው በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ ፡— መምህር ሆይ ፣ መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር እንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለም አለው ። ኢየሱስም መልሶ ፡—

እውነት እውነት አልሃለሁ ፣ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር ፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው ። ኒቆዲሞስም ፡—

ሰው ከሸመገላ በኋላ ፣ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላልን? አለው ። ኢየሱስም መለሰ ። እንዲህ ሲል ፡—

እውነት እውነት አልሃለሁ ፣ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ፣ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም ። ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው ፣ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው ።

ኢየሱስ ይህን ሲል ሥጋ ከሥጋ ዳግመኛ መወለድ አለበት ማለቱ አይደለም ። ሥጋና ደም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገቡ አይችሉም ማለቱ ነው ።

ኒቆዲሞስና ኢየሱስ ሲነጋገሩ ፣ በውጭ ነፋስ ሲነፍስ ድምፁን ይሰሙ ነበር ። ኢየሱስም ፡— ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ስላልሁህ አታድንቅ ። ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል ፣ ድምፁንም ትሰማለህ ። ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም ። ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲህ ነው አለው ።

ኒቆዲሞስም መልሶ ፡— ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለው ።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡— እንተ የእስራኤል መምህር ሰት ሆን፣ ይህን እታውቅምን? እውነት እውነት አልሃለሁ፣ የምናውቀውን እን ናገራለን ያየነውንም እንመሰክራለን፣ ምስክራችንንም እትቀበሉም። ስለ ምድራዊ ነገር በነገርጓችሁ ጊዜ ካላመናችሁ፣ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? ከሰማይም ከወረደው በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፣ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።

በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይ ጠፋ የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል።

በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይ ጠፋ እግዚአብሔር እንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደእ ልና። ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፣ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና። በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በእንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ፣ እሁን ተፈርዶበታል። ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ፣ ለዎችም ሥራቸው ከፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለ ማን ስለ ወደዱ፣ ፍርዱ ይህ ነው። ከፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላ ልና፣ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም፤ እውነትን የሚያ ደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።

(ዮሐ. ፫፡ ፩—፳፩ ተመልከት።)

አሥር ቁነጃጅት በሰርግ ።

አሥር ቁነጃጅት በሰርግ ።

ኢየሱስ ለመጸለይ ወደ ደብረ ዘይት ብዙ ጊዜ ይሄድ ነበር ። ይህ ስፍራ ደብረ ዘይት የተባለበት ምክንያት፡ ብዙ ወይራ ስለ ተተክለበት ነው ። ደብረ ዘይት የሚገኘው በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ነው ።

አንድ ቀን ኢየሱስ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ፡ ደቀ መዛሙርቱ መጡና ፡—

ንገረን ፡ ይህ መቼ ይሆናል ? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድር ነው ? አሉት ።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡— ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ ። ብዙዎች ፡— እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ ። በዚያን ጊዜ ማንም ፡— እነሆ ፡ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም ፡— ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ ፤ ሐሰተኞች ክርስቶሶች ይነሣሉና ። ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ይሞክራሉ ። እንግዲህ እንዳያስቱአችሁ ተጠንቀቁ ።

ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፤ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና። ስለዚህም ቀንና ስለዚህም ሰዓት ግን ከአባት በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በደብረ ዘይት እንደ ተቀመጠ፤ ይህን ምሳሌ ተናገረ፡—

በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቁንጃጅትን ትመስላለች። ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባዎች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ልባዎቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማስፎክቸው ዘይት ያዙ።

መሽራው ሳይመጣ ዘገየ። ቁንጃጅቱም፡— መሽራው ለምን ዘገየ? አሉ። ብዙ ጊዜም ስለ ዘገየ፤ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። እስከ እኩለ ሌሊት ድረስ ተኙ። እኩለ ሌሊትም ሲሆን፡— እነሆ፤ መሽራው ይመጣል፤ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውኪታ ተሰማ። ስለዚህ ቁንጃጅቱ ሁሉ ተነሥተው መብራታቸውን አዘጋጁ። ሰነፎቹ ልባዎቹን፡— መሽራው እስከ አሁን ዘገየ። እኩለ ሌሊት ነው፤ መብራታችንም ሊጠፋብን ነው። ስለዚህ ከዘይታችሁ ትንሽ ሰጡን። እኛ በቂ ዘይት የለንምና መብራታችን ሊጠፋብን ነው። እናንተ በማስፎክቸሁ ውስጥ ዘይት አላችሁ አሉአቸው።

ልባዎቹ ግን መልሰው፡— ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው።

ስለዚህ ዘይት ወደሚሸጡት ሄደው ዘይት ገዙ። ነገር ግን ሺያጩ ተኝቶ ስለ ነበረ፤ ሲያስነሡት ዘገዩ።

እነርሱም ሊገዙ በሄዱ ጊዜ፤ መሽራው መጣ። ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእነርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፤ ደጃም ተዘጋ። ሰነፎቹ ቁንጃጅት ዘይታቸውን ከገዙ በኋላ፤ ደግሞ መጡና፡— ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፤ ክፈትልን እሉ። እርሱ ግን መልሶ፡— እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም። ወደ ሰርጉም መግባት አትችሉም አለ።

ስለዚህ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን፡— ቀኒቱንና ሰዓቲቱንም እታውቁ ምና እንግዲህ ንቁ። የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣል አላቸው።

(ማቴ. ፳፬፤ ፫—፭፤ ፳፫፤ ፳፬፤ ፵፮፤ ፵፬፤ ፳፭፤ ፩—፲፫ ተመልከት።)

፩

የመጨረሻው ፍርድ

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን፡— የምመጣበትን ሰዓት አታውቁምና ተጠንቅቃችሁ ጠብቁ ካላቸው በኋላ፤ በዓለም መጨረሻ ፍርድ እንደሚሆን ነገራቸው ። ነገሩን ግልጥ ለማድረግ ፈልጎ፤ በግንኙ ፍየልን ሥዕላዊ መግለጫ በማድረግ እንዲህ ሲል ተናገረ፡—

የለው ልጅ በክብር በሚመጣበት ጊዜ ክአርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክት ሁሉ፤ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል ። የዓለም ሕዝብ ሁሉ ለፍርድ በፊቱ ይለበሰባሉ ። በዙፋኑም ተቀምጦ አረኛ በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ፤ የዓለምን ሕዝብ ሁሉ አርስ በርሳቸው ይለያያቸዋል ። በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል። (ኢየሱስ ይህን ሲል የአንድ አገር ሕዝብ በቀኙ የሌላውም በግራው ይቆማል ማለቱ አይደለም ። በእያንዳንዱ አገር የሚገኙት ሰዎች ሁሉ አርስ በርሳቸው አንድ በአንድ ይለያያሉ ማለቱ ነው።)

ንጉሡም በቀኙ ያሉትን ጸድቃን እንዲህ ይላቸዋል፡— እናንተ የአባቱ ብሩካን፤ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ ። ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርዜ አልብሳችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና ።

ጸድቃንም መልሰው ይሉታል፡— ጌታ ሆይ፤ ተርቦህ አይተን መቼ አበላንህህ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? እንግዳ ሆነህስ

አይተን መቼ ተቀበልንህ ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበሰንህ ?
ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን ?

ንጉሡም ጻድቃንን መልሶ ፡— እውነት እላችኋለሁ ፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቹ ወይም እህቶቹ ወይም ልጆቹ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ እደረጋችሁት ። ከሁሉ ከሚያንለው ለአንዱ ሰው ምግብ ከሰጣችሁ ወይም ለተጠማው ሰው ውኃ ካጠጣችሁ ወይም እንግዳ ከተቀበላችሁ ወይም የታረዘውን ካለበላችሁ ወይም የታመሙትንና የታሠሩትን ከጠየቃችሁ ፡ ለእኔ እደረጋችሁት ይላቸዋል ።

በዚያን ጊዜ ንጉሡ በግራው ያሉትን የተረገሙትን ደግሞ ይላቸዋል ፡— እናንተ ርጉማን ፡ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ ። ተርቤ አላበላችሁኝምና ፡ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና ፡ እንግዳ ሆኜ እልተቀበላችሁኝምና ፡ ታርገፎ አላለበላችሁኝምና ፡ ታምሜ ታስሬም አልጠየቃችሁኝምና ።

ርጉማኑም ደግሞ ይመልሱና ፡— ጌታ ሆይ ፡ ተርቦህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ መቼ አይተን አላገለገልንህም ? ይሉታል ። ያን ጊዜ ንጉሡ መልሶ ርጉማኑን ፡— እውነት እላችኋለሁ ፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ስላደረጋችሁት ፡ ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ይላቸዋል ። ርጉማኑ ወደ ዘላለም ቅጣት ፡ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ ።

(ማቴ. ፳፭ ፡ ፴፩—፴፮ ተመልከት ።)

ጸ፩

ስለ ብፁዓን ።

ስለ ብፁዓን ።

እንድ ቀን ኢየሱስ ብዙ ሰዎች ባዩ ጊዜ፡ ወደ ተራራ ወጣ ። በተቀመጠም ጊዜ፡ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ ። እፋንም ከፍቶ እስተማራቸው ። ያስተማረው ትምህርት የተራራ ስብከት ይባላል ። ትምህርቱን እንዲህ በማለት ጀመረ ፡—

በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፡ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፡ መጽናናትን ያገኛሉና ።

የዋሆች ብፁዓን ናቸው፡ ምድርን ይወርሳሉና ።

ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፡ ይጠግባሉና ።

የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፡ ይማራሉና ።

ልብ ንጹሐች ብፁዓን ናቸው፡ እግዚአብሔርን ያዩታልና ።

የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፡ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ።

ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፡ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

እነዚህ ቃላት የእርሱ መንግሥት አባሎች የሚሆኑትን ይገልጣሉ ። እንግዲህ ኢየሱስ በእነዚህ ቃላት ያስተማረው ትምህርት ምን እንደ ሆነ በአጭሩ እንመልከት ።

በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ። በመንፈስ ድሆች የሆኑ ሲል ምን ማለቱ ነው? በምድራዊ ንብረት ድሆች የሆኑ ማለቱ አይደለም ። ምክንያቱም፤ ድህ ሰው በመንፈሱ ኩራተኛ ይሆን ይሆናል ። እንዲሁም ባለ ጠጋ ሰው ከመንግሥተ ሰማያት ውጭ ነው ማለቱ አይደለም ። ምክንያቱም፤ ባለ ጠጋ ሰው በመንፈስ የተዋረደ ይሆን ይሆናል ። በመንፈስ ድሆች የሚላቸው እግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ የማይገባን ባን ነን ብለው የሚያስቡትን ሁሉ ነው ። እንደነዚህ ያሉ ሰዎች ሁሉ በምድራዊም ሆነ በመንፈሳዊ በኩል የሚያሰፈልጋቸውን ሁሉ ከእግዚአብሔር ብቻ ይጠባበቃሉ፤ መንግሥተ ሰማያትም ይገባሉ ።

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መጽናናትን ያገኛሉና ። የሚያዝኑ ሲል ምን ማለቱ ነው? ድሆች የሚለው ቃል በምድራዊ ድህነት የሚገኙትን ሁሉ እንደማይመለከት፤ እንዲሁም የሚያዝኑ የሚለውም ቃል የሚወዱት ሰለ ሞተባቸው የሚያዝኑትን ሁሉ አይመለከትም ። ዋናው ተፈላጊ የኃዘኑ ምክንያት ነው ። ደግሞም ዋናው ተፈላጊ የሚያዝኑበት መንፈስ ነው ። ምድራዊ ነገር ስለ ጠፋባቸው የሚያዝኑ፤ መጽናናትን እንደሚያገኙ እርግጠኞች ሊሆኑ አይችሉም ። ስለ ኃጢአታቸው የሚያዝኑ እንዲሁም ስለ ዓለም ክፋት የሚያዝኑ ግን፤ ከእግዚአብሔር መጽናናትን እንደሚያገኙ እርግጠኞች ሊሆኑ ይችላሉ ።

ኢየሱስ የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና ሲል ምን ማለቱ ነው? የዋሆች እነማን ናቸው? የዋሆች ለራሳቸው ምንም ከብር የማይፈልጉ ናቸው ። እነርሱ የተዋረዱ ናቸው ። የተዋረዱም ስለ ሆኑ፤ ምንም ዓይነት ጭቅጭቅ ወይም ሁከት አይፈጥሩም ። በእግዚአብሔርም ይታመናሉ፤ እንደ ፈቃዱም ይኖራሉ ። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች የእግዚአብሔርን ትምህርት ሊቀበሉ ይችላሉ ።

ኢየሱስ፤ ምድርን ይወርሳሉ የሚለው ለምንድር ነው? ዝና ወይም የከበ ፊታ ሰፍራ ለማግኘት የማይሞክሩትን ትሑታን፤ ዝምተኞችንና ትምህርቱን የሚቀበሉትን እግዚአብሔር ይወዳል ። መንግሥተ ሰማያትን የሚወርሱ እንደ እነርሱ ያሉት ናቸው ።

ኢየሱስ፡— ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና ሲል ምን ማለቱ ነው?

ይጠግባሉ ። ምክንያቱም፤ እግዚአብሔር እነርሱ ጽድቅን እንዲያገኙ

ይወዳልና ። እንዲሁም ሰዎች ጽድቅን ሲራቡና ሲጠሙ ይደስታል ። ስለዚህ ያጠግባቸዋል ። ኃጢአት ግን ማንንም አያጠግብም ።

የሚምሩ ብፁዓን ናቸው ፣ ይማራሉና ። እነዚህ ቃላት ምን ያስረዱናል?

እንደሚታወቀው አብዛኛውን ጊዜ የሚምሩ ይማራሉ ፤ የማይምሩም ምንም ምሕረት አያገኙም ። ወንድማቸውን የሚምሩ ለራሳቸው ደግሞ ምሕረት ያገኛሉ ። አግዚአብሔር መሐሪ ስለ ሆነ ፣ ጽድቅም ሌሎችን ይምራል ። መሐሪ ስለ ሆነም ፣ ከአግዚአብሔር ምሕረት ያገኛል ።

ኢየሱስ ፡— ልብ ንጹሐች ብፁዓን ናቸው ፣ አግዚአብሔርን ያዩታልና ባለ ጊዜ ፣ ምን ማለቱ ነው ።

ልብ ንጹሕ ማለት ልብ መልካም ማለት ነው ። ደግሞ ንጹሕ ማለት ክፉ አሳብ የሌለበት የጸዳ ማለት ነው ። ንጹሕ መሆን ማለት መልካምና ክፉ ያልተደባለቀበት ማለት ነው ። አግዚአብሔር ንጹሕ ነውና ንጹሕ ያልሆኑ እርሱን አያዩትም ።

ኢየሱስ ፡— የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው ፣ የአግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ሲል ምን ማለቱ ነው? ሰላም የሚወዱ ብፁዓን ናቸው እንዳላለ እናስተውል ። ምክንያቱም ፣ ሁሉም ሰላም የሚወዱ ናቸው ። ስለ ሰላምም የሚናገሩ ብዙዎች አሉ ። ሰላምን የሚያደርጉ ግን ጥቂቶች ናቸው ። እነርሱም የአግዚአብሔር ልጆች ናቸው ።

ኢየሱስ ፡— ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው ፣ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ባለ ጊዜ ፣ ምን ማለቱ ነበረ?

መሰደድ ማለት ሰዎች ስለ ጽድቅ ያሠቃዩሃል ማለት ነው ። ኢየሱስ ፡— መልካም ሰላደረጋችሁ ከተሰደዳችሁ ፣ መንግሥተ ሰማያትን ትወርሳላችሁ ይለናል ።

በተሰደድን ጊዜ ፣ ይህን ጥቅስ ማስታወስና እየደጋገምን መንገር ታላቅ መጽናኑት ነው ። ነገር ግን ሰዶታችን እውነትን በመከተል ምክንያት ወይም ስለ ክርስቶስ እንዲሆን እርግጠኞች መሆን አለብን ። ክፉ ፣ ሠርተን ወይም የራሳችንን መንገድ በመከተል ብንሰደድ ፣ ንስሐ ክልገባን በስተቀር ፣ ለመባረክ ተስፋ ማድረግ የለብንም ።

(ማቴ. ፩ ፡ ፫—፲ ተመልከት ።)

በፍጥነት ታረቁ ።

ኢየሱስ ለሁላችን በእውነት ከባድ መሰሎ የሚታየንን እንድ ነገር እንድናደርግ ይነግረናል ። ይህም ጠላቶቻችንን መውደድ ነው ። ኢየሱስ ከወንድማችን ጋር መጣላት ወይም በወንድማችን መቁጣት እንኳ እንደ ማይገባን ይነግረናል ። ለእኛም ይህ በጣም ከባድ ይመስላል ። እንዲያውም እንዲህ ብሎአል ፡—

ለቀደሙት ፡— እትግደል እንደ ተባለ ለምታችኋል ፤ የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፡ በወንድሙ ላይ የሚቁጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ።

ኢየሱስ በዚህ ላይ በታላቁ የፍርድ ቀን ስለሚሆነው የሚናገር ይመስላል ። መጣላት ከፍቅር ሕግ ውጭ ስለ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርን ፍርድ ያመጣል። በጎች ከፍየሎች ስለሚለዩበት የፍርድ ቀን አንብበናል ። በዚያን ቀን ሌሎችን የማይወዱ ፍርድ ይቀበላሉ ።

ኢየሱስ ትምህርቱን እንዲህ ሲል ቀጠለ ፡—

ወንድሙንም ደንቆሮ የሚለው ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል ።

ደንቆሮ በሚለው ሰው ላይ የተወሰነው ፍርድ ከባድ ይመስላል ። ይህ እንደገና የሚያመለክተው በፍርድ ቀን ፍርድ እንደሚገባን ነው ። ገሃነመ እሳት ፡ በጎች ከፍየሎች ስለሚለዩበት ቀን ባነበብነው ታሪክ ውስጥ እንዳለው ዓይነት ነው ። በዚያ ታሪክ ዓመፀኞች የዘላለም እሳት ይፈረድባቸዋል ተብሎ አል ። በዚያ ምዕራፍ ላይ ያ የዘላለም እሳት ገሃነመ እሳት ባይባልም ፡ ገሃ ነመ እሳት ነው ። ጥል የገሃነመ እሳት ነገር እንጂ የመንግሥተ ስማያት ነገር አይደለም ።

እስቲ ቀጥሎ ያለውን የኢየሱስ ቃል እናንብብ ፡—

እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ ፡ በዚያም ወንድምህ እንዳች በእንተ ላይ እንዳለው ብታስብ ፡ በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ ። አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ ። በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ ።

ኢየሱስ ፡ እኛ ከእንድ ሰው ጋር እንኳ ከተጣላን ፡ ለእግዚአብሔር የምና ቀርበው መባችን ዋጋ አለው ብለን መጠባበቅ እንደማንችል ይነግረናል ።

ኢየሱስ ለእግዚእሔብር መባችንን ከመቅረባችን በፊት ፡ መታረቅ እንዳለብን ይነግረናል ። እርግጥ ነው ! ይህን ማድረግ እጅግ በጣም ከባድ ነው ።

ኢየሱስ ቀጥሎ እንዲህ አለ ፡— እብረኸው በመንገድ ላለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ ፤ ባላጋራህ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው ፡ ወደ ወጎኒ ቤትም ትጣላለህ ፤ እውነት አልሃለህ ፡ የመጨረሻዋን ላንቲም እስክት ከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ እትወጣም ።

ይህም ማለት ፡ ብንጣላ ፡ ከላሻችን ነገሩን ፍርድ ቤት ከማድረሱ በፊት ፡ እርቅን መሻት አለብን ። ከላሻችን ፍርድ ቤት ቢወስድን ፡ ተፈርዶብን ወደ ወጎኒ ቤት እንገባ ይሆናል ማለት ነው ።

እንግዲህ ብንቈጣ ወይም ሰውን ብናስቈጣ ፡ በተቻለን ፍጥነት መታረቅ ይገባናል ። ከባላጋራችን ጋር ወደ ዳኛ ፊት ከመቅረባችን በፊት ፡ ሁል ጊዜ በፍጥነት እንታረቅ ።

(ማቴ. ፭ ፡ ፳፩—፳፮ ተመልከት ።)

ጠላቶቻችሁን ውደዱ ።

አሁን ልንፈጽመው እጅግ በጣም ወደሚያስቸግረው የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ደርሰናል ። ኢየሱስ ጠላቶቻችሁን መውደድ አለባችሁ ይለናል ። ከዚህም የከበደ የለም ። ጠላቶቻችንን እንጠላለን፣ እንወጋለን፣ እንገድላለንም። ማንኛውም መንግሥት ቢሆን፣ ኢየሱስ የተናገረውን ለማድረግ አልተነሣም። እጅግ ከባድ መስሎ ታይቶአል ። ይህ ነገር ለእብዛኛዎቹ ሰዎች ከባድ ብቻ ሳይሆን፣ ሞኝነትም ይመስላቸዋል ። ምክንያቱም፣ ኢየሱስን፣ — ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ እንለዋለን፤ ነገር ግን እንድናደርገው ያዘዘንን አላደረግንም ። ስንጣላና ጦርነት ስናደርግም፣ ያዘዘንን የሚቃወም ነገር እናደርጋለን ።

እርሱ ያስተማረን የሚከተሉት ናቸው፡—

ዓይን ስለ ዓይን ጥርስም ስለ ጥርስ እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ፡ ከፋውን አትቃወሙ፤ ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፈ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤ እንዲከስህም ሽሚዝህን እንዲወስድ ለሚወድ ኮትህን ደግሞ ተውለት፤ ማንም ሰው እንድ ዎፅራፍ ትሂድ ዘንድ ቢያስገድድህ፣ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ ።

ይህም ማለት በጭራሽ አትቂጣ፣ ለሰው ሁሉ በጎ ፈቃድ ይኑርህ ማለት ነው ። ከዚህም በበለጠ የበደልኸውን ሰው እንደምትወድና ልትረዳ እንደምትፈቅድ አሳይ ። ስለዚህ ሽሚዝህን ቢወስድ፣ በፍቅርና በደስታ ኮትህን ደግሞ ተውለት ። አንድ ኪሎ ሜትር ከእርሱ ጋር እንድትሂድ ቢያስገድድህ፣ ሁለት ወይም ሦስት ኪሎ ሜትር ከእርሱ ጋር ሂድ ። ይህን ስታደርግ ግን፣ እንዳትቂጣ ። ይህንም ስታደርግ፣ ሥጋህ ደስ ባይለው እንኳ፣ መንፈስህ ደስ ይለዋል ።

ዓይን ስለ ዓይን ጥርስም ስለ ጥርስ ማለት አንድ ሰው ጥርስህን ቢስብር፣ አንተም ጥርስን ትስብረዋለህ ማለት ነው ። እንዲሁም አንድ ሰው ዓይንህን ቢያጠፋ፣ አንተም ዓይኑን ታጠፋዋለህ ማለት ነው ። ኢየሱስ ግን፡— ከፋውን አትቃወሙ ። ከፋን በክፉ አትመልሱ፤ አትጣሉ ። አትበቀሉ፣ በቀል የእግዚአብሔር ነውና ብሎ አስተማረን ።

ቀኝ ጉንጭህን በጥፈ ለሚመታህ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት ። ነገር ግን ሁለተኛውን ጉንጭህን ስታዞር፣ እንድትወደውና እንድትደስት አስተውል ። ሲመታህ ብትናደድ ግን፣ የዚህን የከባድ ትምህርት መንፈስ ተላልፈሃል ።

አዚህ ላይ ፡— አንድ ሰው ሲመታኝ ፡ ላለመናደድ አልችልም ትል ይሆናል ። ይህ አውነት ነው ። ይህ በዓለም አጅግ በጣም ከባድ ነገር ነው ። ነገር ግን ኢየሱስ ሊፈጽመው ቻለ ። አንዳንድ ትዕግሥተኞችም ሊፈጽሙት ይችላሉ ። ራስህንም ከቀጣ ነጻ አድርገህ መጠበቅ አስፈላጊ ነው ።

ኢየሱስ ከባዱን ትምህርት እንዲህ ሲል ቀጠለ ፡— ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፡ በሰማ ያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፡ የሚረግሙአችሁንም መርቁ ፡ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ ፡ ስለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ ፤ እርሱ በከፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና ፡ በጻድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናብን ያዘንባልና ። የሚወዱአችሁን ብትወዱ ፡ ምን ዋጋ አላችሁ ? ወንድሞቻችሁንም ብቻ አጅ ብትነሡ ፡ ምን ብልጫ ታደርጋላችሁ ? እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ ።

ጥልንና ጦርነትን ከእኛ ብናርቅ ፡ በአውነት ፍጹማን እንሆናለን ። ግን ጥልንና ጦርነትን ከእኛ ልናርቅ እንችላለን ? ጠላቶቻችን ባንቃወማቸው ፡ ምን ያደርጉብናል ? ነጻ ልንሆን እንችላለን ? ኢየሱስ ይህን ሁሉ አደረገ ። ቢገድሉትም እንኳ ፡ ነጻ ነበረ ።

(ማቴ. ፮ ፡ ፴፰—፵፰ ተመልከት ።)

፳፬

የጌታችን ጸሎት ።

፳፬

የጌታችን ጸሎት ።

በማቴዎስ ወንጌል በምዕራፍ ፭ ፡ ፮ ና ፯ የሚገኘውን የተራራ ስብከት አንብቦን ነበር ። ይህ ስብከት በዓለም ከሚገኙት ከታወቁት ስብከቶች ሁሉ እጅግ በጣም ትልቁ ነው ። የሃይማኖት ሊቃውንት የተራራውን ስብከት ከስብከት ሁሉ እጅግ ትልቁ ነው ይሉታል ። የሰው ጆሮ ያልሰማውን ታላቅ እውነት ያስተምራል ይላሉ ። ነገር ግን ጥቂቶች ሰዎች ብቻ ይከተሉታል ። በዚህ ስብከት ውስጥ የሚገኘው እውነት በጣም ከፍተኛ ነው ፤ ነገር ግን አብዛኞቹ ሰዎች ሊደረግ የማይቻል ትምህርት ነው ይላሉ ። ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ መድኃኒታችን ስንቀበልና ከእርሱ ብቻ እርዳታ ስንፈልግ ፣ እርሱ እንዳስተማረን ልንኖር እንችላለን ። ደግሞ ይህን ትምህርት ያስተማረን ታላቁ መምህር ኢየሱስ ፣ ይህን አስገራሚ የሕይወት መንገድ እንድንከተል መድኃኒታችንና ረዳታችን ሊሆን ይፈልጋል ።

በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፯ ኢየሱስ ለድሆች እንዴት እንደምንሰጥና ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንደምንጸልይ እንዲህ ሲል ያስተምረናል ፡—

ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ ፤ ለድሆች በስውር ስጡአቸው ። ግብዞች ምጽዋት ሲያደርጉ ፣ በሰው ዘንድ ሊከበሩ እንዲታዩ ያደርጋሉ ። እነርሱ የሚቀበሉት ዋጋ የሰው ምስጋና ነው ። ግን እግዚአብሔር አያመሰግናቸውም ። አንተ ግን ምጽዋት ስታደርግ ፣ ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ ። ለድሆች በስውር ስጣቸው ። በሰውር የሚያይህ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል ፣ ያመስግንሃልም ።

ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ ፤ ለሰው ይታዩና ይመስገኑ ዘንድ በመንገድ ማዕዘን ወይም በጸሎት ቤት ቆመው መጸለይን ይወዳሉና ። የሚቀበሉት ዋጋ የሰው ከብር ብቻ ነው ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ምንም ዋጋና ከብር አይቀበሉም ፤ ምክንያቱም ፣ ግብዞች በመሆናቸው ይጠላቸዋል ።

እንተ ግን ስትጸልይ ፡ ወደ እልፍኝህ ግባ ። መዝጊያህንም ዘግተህ በስ ውርህ ላለው እባትህ ጸልይ ፤ በሰውር የሚያይ እባትህም በግልጥ ይከፍልሃል ። ብዙ ሰዎች በመናገራቸው ብዛት እንዲሰሙ ይመስላቸዋል ። እናንተ ግን ስት ጸልዩ ፡ እንደ እነርሱ በከንቱ አትድገሙ ። ስለዚህ አትምስሉ እቸው ፤ ላትለም ኑት እባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና ። እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ብላችሁ ጸልዩ ፡—

በሰማያት የምትኖር እባታችን ሆይ ፡

ስምህ ይቀደስ ፤

መንግሥትህ ትምጣ ፤

ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን ፤

የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን ፤

እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን ፤

ከከፋም እድህን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን ፤

መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ከብርም ለዘላለሙ ፤

አሚን ።

ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ ፡ የሰማዩ እባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና ፤ ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ ፡ የሰማዩ እባታችሁ ኃጢአታችሁን ይቅር እይላችሁም ።

የጌታችንን ጸሎት በዓለም ያሉት ከርስቲያኖች አብዛኛውን ጊዜ የሚጠ ቀሙበት ነው ። እንደምታውቀውና ሁልጊዜም እንደ ተጠቀምህበት እያጠራ ጥርም ። የጌታችንንም ጸሎት በምንጸልይበት ጊዜ ፡ ስለ እያንዳንዱ ቃል ማሰብ ይኖርብናል ።

(ማቴ. ፮ ፡ ፪—፲፭ ተመልከት ።)

፳፭

አስቀድማችሁ

የእግዚአብሔርን

መንግሥት ፈልጉ ።

በዚህ በመጨረሻው ምዕራፍ ከተራራው ስብከት እንደገና እናነባለን ።
ኢየሱስ እንዲህ አለ ፤—

ብልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቁፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእና
ንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ ፤ ነገር ግን ብልም ዝገትም በማያ
ጠፉት ሌቦችም ቁፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ
ሰብስቡ ፤ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና ።

ለኢየሱስ የምንመልሰው መልሳችን ፡— ለምን በምድርም በሰማይም
መዝገብ አይለበሰብም? ህብታም ሰው ድህ ሰው ከሚያደርገው ይበልጥ
መልካም ነገር ሊያደርግ ይችላል? የሚል ይሆን ይሆናል ።

ኢየሱስ ለዚህም መልሱን ሰጥቶአል ፡— ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻ
ለው ማንም የለም ፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳል ፤ ወይም
ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል ፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ
መገዛት አትችሉም ።

ኢየሱስ በእነዚህ ቃላት እማካይነት ለሁለት ጌቶች መገዛት ብንሞክር
ለሁለቱም በሚገባ ለመገዛት አለመቻላችንን ያስረዳናል ።

ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ ፡— ስለዚህ እሳችኋለሁ ፡ ስለ ነፍሳችሁ
በምትበሉትና በምትጠጡት ፡ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አት
ጨነቁ ፤ ነፍሱ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን?

እንግዲህ ፡— ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብላለን?
ብላችሁ አትጨነቁ ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ

ያውቃልና ፡ ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ፡ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል ።

ዕድሜ ልካቸውን ሀብት ለማግኘት የሚፈልጉ ብዙዎች ሰዎች ይህን የኢየሱስን ትምህርት ይንቃሉ ። ኢየሱስን ያከብሩ ይሆናል ። ሆኖም ፡ ካስተማራቸው ትምህርቶች እንዳንድ ትምህርቶችን ይጠላሉ ። ኢየሱስ ግን ፡— ልባም ሰው ሕይወቱን ሙሉ ብልና ዝገት በሚያጠፋት ሌቦችም ቁፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእርሱ በምድር ላይ መዝገብ አይሰበሰብም ይላል ።

ሰታረጅ ሳለ ፡ የዚህ ምድር መዝገብ አንዴት በቶሎ እንደሚጠፋ ታያለህ ። ሰዎች መዝገባቸውን በደንብ ለመጠበቅ ይሞክራሉ ፡ ግን በተቻላቸው መጠን ቢጠብቁትም አንኳ ፡ አንድ ቀን ይወሰድ ይሆናል ። በተጨማሪም ፡ ሞት የማይቀር ግዴታ ነው ። በዚያን ጊዜም ገንዘባችንን ወይም ሀብታችንን ከአኛ ጋር ልንወስድ እንችልም ። ከዚህም የባሰው ፡ በፍርድ ዙፋን ፊት ስንቀርብ ፡— አንተ ሞኝ ፡ በዓለም ካሉት ሰዎች እብዛኞቹ እንደ ተራቡ ፡ እንደ ተጠሙ ፡ እንደ ታረዙና እንደ ታመሙ እያወቅህ እነዚህን ከመርዳት ይልቅ መዝገብ ሰበሰብህ ። በምድር ያሉትን ችግረኞችን ካልረዳህ ፡ በምድር ያለው መዝገብህ በሰማይ ይኬንንሃል የሚል ቃል እንለማለን ። የችግረኞችን እቤቱታ ብትንቅ ፡ በሰማይ መዝገብ አይኖርህም ። እግዚአብሔርም በፍርድ ቀን ይንቅሃል ።

ነገር ግን መዝገብ ለራሳችሁ በሰማይ ብትሰበሰቡ ፡ ያ መዝገብ የዘላለም ነው ። ብል ወይም ዝገት እያጠፋውም ፡ ሌቦችም ቁፍረው እይሠርቁትም።

ኢየሱስ ፡— ብልም ዝገትም በማያጠፋት ሌቦችም ቁፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰበሰቡ አያለ በልዩ ልዩ መንገድ የሚነግረን ስለዚህ ነው ።

ስለዚህ ኢየሱስ ፡— በዚህ ዓለም ስላለው ንብረታችሁ እትጨነቁ ። ስለ ምትበሉት እትጨነቁ ። ስለምትለብሱት እትጨነቁ ። ስለ ማንኛውም ነገር በፍጹም እትጨነቁ ። በአባታችሁ ልትታመኑ ትችላላችሁና ። የሚያስፈልጋችሁን ያውቃል ይሰጣችኋልም ። ስለዚህ ለነገ እትጨነቁ ፤ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ። በመጨነቅ ነገን ከዛሬ የተሻለ ለማድረግ እትችሉም ። እግዚአብሔር ሊረዳችሁ ነገ እዚያ ይገኛል ። ስለዚህ በቂ እምነት ቢኖራችሁ ፡ ለነገ እትጨነቁም ። ለቀኑ ከፋቱ ይበቃዋል ይላል ።

(ማቴ. ፮ ፡ ፲፱—፴፬ ተመልከት ህ)